

TORONYIRÁNY

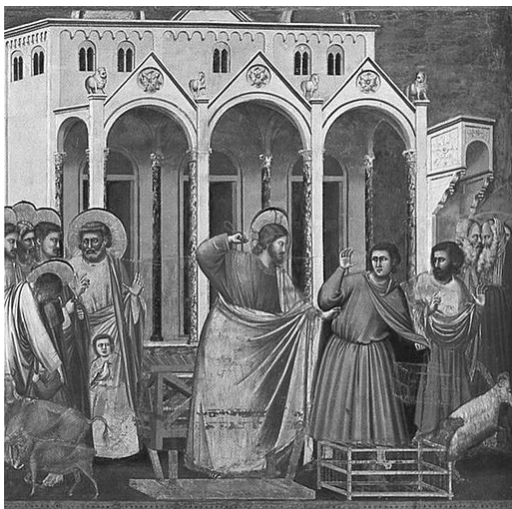
XVIII. 9.

2024. március 3.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Nagyböjt 3. vasárnapja

Életünk Istenhez fordítása a bűnből való megtéréssel kezdődik. A megtérés az életet, a bűn a pusztulást jelenti az embernek. Nem ijesztgetni akar Jézus, amikor a Pilátus által megöletett galileaiakról és a Silóamban történt szerencsétlenség áldozatairól beszél, összehasonlítván őket a körülötte állókkal. De figyelmeztetni akar: mindez „előkép” a bűnből megmaradó, bűnbánat nélküli embernek: „Ha nem tartotok bűnbánatot, épp úgy elvesztek ti is mindnyájan.” Szent Pál hasonló tanítással tanulságul emlegeti a pusztai vándorlások meghaltakat, akikben nem telt Istennek kedve (vö. szentlecke). Nyilvánvalóan nem a testi halálra gondolt Jézus és Szent Pál sem, hanem a lélek halálára.

Az első lépés a megtéréshez: bűnösségünk beismerése. Sok mai ember nem tudja elfogadni a bűnbánat kötelezettségét, mert nincs büntudata. Sok ember önmagából indul ki, saját törvényeiből, saját elgondolásaiból, s azokhoz méri cselekedeteit. Nem szívesen igazodik máshoz, kívülről álló törvényekhez. Ezzel szemben a keresztény lelkiéletnek alapvonása, hogy alávetés. A keresztény ember nem önmagához, saját vágyaihoz és igényeihez méri önmagát, hanem Jézushoz. Tudja, hogy egyedül Isten a tökéletes, a szent, „Aki van” (vö. 1. olvasmány), s ő a változatlan eszmény, ő a norma, aki Jézus Krisztusban megjelent megtérítésünkre és megváltásunkra. Hogy Jézussal együtt ünnepelhesünk húsvétkor, ahhoz át kell jutnunk a megtérés küzdelmére és szenvedésére. Meg kell térnünk, életünket Istenhez kell fordítanunk.

Csanád Béla

Az Imaapostolság szándéka

Az új vértanúkért: Imádkozunk, hogy azok, akik a világ különböző részein életüket kockáztatják az evangéliumért, bátorságukkal és missziós lelkesedésükkel lánggra lobbantsák az Egyházat.

A szentmise olvasmányai

- Kiv 20,1-17** Mózes a Sínai-hegynél meghirdeti a választott népnek az erkölcsi rend szabályait, a „Tízparancsolatot”.
- 1Kor 1,22-25** A kereszt egyeseknek botrány, másoknak oktalanság, de Isten „oktalansága” bölcsőbb az embereknél, és Isten „gyöngesége” erősebb az embereknél.
- Jn 2,13-25** Jézus a jeruzsálemi templomból, melyet Atyja házának tekint, kiűzi a kereskedőket és a kufarokat.

A templom megtisztítása

A zsidók húsvétjának közeledtével Jézus fölment Jeruzsálembe. Az evangélista részéről ez már visszatekintés. Megkülönbözteti a zsidók húsvétját a keresztényekétől. Nem is mond róla semmit, hanem csak időmegjelölésnek használja.

Az evangélista a húsvéti ünnepből szándékosan csak a kereskedők kiűzését ragadja ki. A templom előudvarában, ahová még idegenek is beléphettek, s ezért a pogányok udvarának nevezték, az ünnep előtt nyüzsgő élet folyt. A távoli provinciákból jött zsidók itt váltották át a pénzt, mert a templomadót csak helybeli pénzzel lehetett befizetni. Azonkívül itt árulták az áldozathoz szükséges állatokat is. János a galambok mellett juhokat és ökröket is említ, amelyeket az égő és a békeáldozatban ajánlottak fel. Jézus a régi próféták tekintélyével és szerepében lép fel. Fegyvert nem volt szabad a templom területére bevinni. Kötélből ostort font és azzal hajtja ki az állatokat és az embereket. Az ostor az állatok kihajtására szolgált, nem az emberek verésére, de mindenesetre jele volt Jézus elszántságának is. A pénzváltók asztalait felforgatta, s a galambárusokat, akik a szegények áldozati állatait árulták, csak szavával szólítja fel távozásra, hogy ne tegyék az Atya házáat vásárcsarnokká. Önmagában az „Atyám háza” kijelentésnek lehetett ugyan messiási értelme (Zak 14,21), de egyszerűen a helyzetből is adódhatott. Az evangélista úgy közli e kijelentést, mint Jézus messiási öntudatának megnyilvánulását. Az ő számára Jézus minden helyzetben az egyszülött Fiú, akin átragyog a természetfölötti dicsőség. Arról sem hallunk, hogy az érintett személyek, a kereskedők hogyan válaszoltak fellépésére. Hirtelen meglepetésükben valószínűleg engedelmessé váltak, és csak később panaszkodtak a templom előjáróinak. Az evangélista inkább azt közli, hogy az egyház hogyan értelmezte a jelenetet. Úgy tekintették azt, mint a Zsolt 69,10-nek a teljesedését: Emészt a házadért való buzgalom. Különben is látták, hogy Jézust mennyire áthatotta mindig az Atya iránti hódolat, és hogy az ő imádságát „lélekben és igazságban” akarta megvalósítani (4,24).

Jézussal szemben a templomőrseg tagjai lépnek színre, akik a leviták közül valók voltak. Ők vigyáztak a rendre, ők nyitották és zárták a templomot. A szöveg ezeket mondja a „zsidóknak”, s ettől kezdve ez a szó csaknem mindig a vezetőket, a hatalom és tekintély képviselőit jelenti. Ezek sem magát Jézus tettét kifogásolják, hiszen a szent hely ilyen profanizálása ellen bármelyik jóérezsű zsidó is felszólalhatott volna. Ellenben jelet követelnek Jézustól, annak igazolására, hogy joga van beleszólni a vallási életbe. A meggyőződés ugyanis az volt, hogy a vallás fölött a felügyeleti jog a főtanácsot illeti. Elméletileg elismerték, hogy Istennek joga van prófétákat küldeni, mint a múltban tette, de hallgatólagosan azt az álláspontot képviselték, hogy a prófétáknak is előttük kell majd igazolni magukat. A próféták annak idején jelekre hivatkoztak, tehát ezt a követelményt jogosnak ítélték. A szinoptikusok is megemlítenek hasonló akadémikusokdást (Mk 8,11; Mt 12,38; 16,1 Lk 11,16). Máté (21,23) szerint a zsidók azt kérdezik Jézustól, hogy miféle hatalom birtokában viselkedik így. Tehát ott a célzás a messiási küldetésre világosabb, mint itt. Itt csak jelet kérnek tőle annak igazolására, hogy ilyet mer tenni. Viszont az evangélista ezzel is érzékelteti hitetlenségüket.

A kérdésre Jézus prófétai választ ad. Hivatkozik arra, hogy a jelet megkapják, de azt csak a hívők fogják megérteni: Bontsátok le ezt a templomot, és harmadnapra felépítem. Egyelőre a félreértés közte és a zsidók között szükségszerű. Hasonló követelésre Jézus máskor is szívesen felelt képekben, pl. Jónás jelével (Mt 16,4). A zsidók csak a kőből épített templomra gondoltak, és az ő szemükben ennek örök hivatása volt, azért aki a templom pusztulását emlegette, azt káromlóknak bélyegezték. A főtanács előtt ilyen értelemben állnak elő majd azok a hamis tanúk, akik az itteni kijelentést ferdítették el (Mt 26,60).

A qumránai szövegekben a templom szó már átvitt értelemben is megtalálható, és jelzi a megigazult hívő közösséget. Itt a zsidók igazi nehézsége az, hogy egy ilyen szegény galileai tanítótól nem várhatnak semmit. A templom lebontása és újjáépítése önmagában elképzelhető, az meg is történt. Nagy Heródes azzal akarta népszerűségét megalapozni, hogy újjáépítette a templomot. Erre céloznak a válaszukban: Negyvenhat évig épült, és te három nap alatt akarod fölépíteni. Az evangélista úgy közli Jézus szavait, hogy „harmadnapra” felépíteni. Ő tehát már arra gondol, hogy „harmadnapra feltámadt”, a zsidók viszont maradnak a három nap alatt való felépítésnél.

A negyvenhat év adhat némi történeti eligazítást az események sorrendjében. Josephus Flavius szerint Heródes uralkodásának 18. évében, tehát Kr. e. 20/19-ben kezdte meg a templom újjáépítését, s akkor az itt említett 46. év Tiberius uralkodásának 15. éve lenne, vagyis a Kr. u. 27/28. év. Lk 3,1 Keresztelő János fellépését teszi Tiberius uralkodásának 15. évére. Az nem valószínű, hogy a 46-os szám szimbolikus lenne. Ellenben az evangélista külön hangsúlyozza, hogy Jézus a templomon saját testét értette, amelyet ha lerontanak, harmadnapra feltámad, „felépül”. A görögben a lerontani (lyein) és a felépíteni, feltámasztani (egeirein) mind az épületre, mind a testre alkalmazható. Maguk a tanítványok is csak Jézus feltámadása után értették meg a szavakat. Az apostoli egyház különben is úgy fogta fel Jézus kilétét, hogy feltámadása után és a Szentlélek eljövetele után visszagondolt tetteire és szavaira, s az öszövétségi jövendölésekre. Itt feltűnő az élet szembeállítás: bontsátok le, én felépítem. Tehát testét, földi életét a zsidók fogják lerontani, de ő kelti újra életre. Ha később Pál apostol az egyházat nevezi Isten templomának, az alapja annak is Jézus embersége. Oda nyerne beoltást a hívők, őhöz kapcsolódnak a Szentlélek által, és ebben a misztikus testben valósul meg Isten imádása. S ez a szellemi templom mindenképpen Jézus halálának és feltámadásának a gyümölcse lesz.

A feltámadásnak és Jézus szavainak összekapcsolása a keresztények hitét alapozta meg és mélyítette el. Azért mondja a szöveg, hogy „hittek az Írásnak és Jézus szavainak”.

Gál Ferenc

Valaki mondja meg, milyen az élet! (38.)

V. RÉSZ

Egyszer volt, hol nem volt... most is van

Mesék földjén

Momo tízparancsolata

(Az elrabolt idő nyomában)

„Van egy hatalmas, ám mindennapi csoda. Mindenki részese, mégis nagyon kevesen gondolkoznak el rajta. Majdnem mindenki csak elfogadja, ahogy jön, és egyáltalán nem is csodálkozik rajta. Ez a csoda nem más, mint az idő. Órákkal, naptárakkal mérjük, amelyeknek azonban vajmi kevés jelentőségük van, mert mint mindnyájan tudjuk, néha egyetlen óra örökkévalóságnak tűnhet, máskor pedig egy pillanat alatt elrepül. Attól függ, mivel töltjük azt az órát. Mert hogy az idő élet. Az élet pedig a szívben lakozik.

1. Szánj magadra időt! Legyen egy csendes helyed, ahol egymagad lehetsz és belső életedre figyelhetsz! Mindenki saját maga gazdálkodik az idejével. Csak akkor élsz igazán, ha vigyázol az idődre.

2. Örömmel és tudatosan élj meg minden pillanatot, mert minden pillanat egy virág, amely azonban hamar elhervad. De az is igaz, hogy a következő egészen más és még sokkal szebb szirmú lesz, mint az előző. Senkiért és semmiért ne mondj le a pillanat örömérő! De ne feledkezz meg a múlttól sem, mert tanulhatsz belőle. A jövőre pedig várakozással és izgatottan gondold!

3. Ha szeretnéd, hogy szeressenek, szánj időt másokra, hogy mindenki mondhasa: „Menj (a saját neved)-hez, majd ő segít!

4. Lassíts! Hát nem látod, hogy, minél több időt próbál megtakarítani az ember, annál kevesebb van neki?!

5. Ne siess! Lépésről lépésre haladj, és közben pihenj meg! Minden lépéssel előrébb jutsz, és közben nem fáradsz el.

6. Legyél csendben! A földben nyugvó magnak sok idő kell, míg kicsírázik. A szavak is ilyenek, idő kell, míg megérnek és kifejlődnek benned.

7. Kevesebbet! Ne higgy annak, aki azt állítja, hogy az életben csak az számít, hogy elismertek és gazdagok legyünk!

8. Ne add át magad az unalomnak! A kedvtelenség, a belső üresség, a közönyösség nagyon rossz jelek. Ezért hívd fel a figyelmet a rosszra! Tudj határozott és átgondolt nemet mondani a mai életstílusra akkor is, ha emiatt szembekerülsz másokkal!

9. Kérj segítséget attól, aki tapasztaltabb nálad, és már előrébb jár az úton: noha úgy tűnhet, hogy lassan fejlődsz, valójában gyorsan és félelem nélkül haladsz majd a cél felé.

10. Minden emberben van egy belső szentély, ezt azonban csak az ismerheti meg, aki rábizza magát arra, aki megajándékoz minket az idővel. Bízd rá magad az Úrra! Édes dallam születik majd a szívedben. A világot másképp fogod látni, és őszinte, új lelkesedéssel fordulsz majd felé. Így lehet az életed örömeinek!

A Sirályfióka és a Macska tízparancsolata

„A sirályfióka esete a macskával, aki megtanította repülni” megható történet, amely mese és tanulságos példázat is egyben, Luis Sepulveda tollából. A chilei író, akinek el kellett hagynia szülőhazáját a diktatúra idején, olyan, számára kedves témákkal foglalkozik az elbeszélésben, mint a természet szeretete, az élőlények közti összetartás és az önzetlenség. A történetben az ember nemcsak a természet pusztítójaként és szennyezőjeként jelenik meg, hanem úgy is, mint jószívű megmentő.

1. Az ígéret szép szó, ha megtartják, úgy jó. Tartsd meg azt, amit megígérsz! Legyen fontos a becsületed!

2. Nem baj az, hogy különbözőek vagyunk. Sokkal egyszerűbb szeretni és elfogadni azt, aki hasonló hozzánk, te szeresd és becsüld azt is, aki más, mint te! Ez sokkal nehezebb. Viszont két különböző ember közt sokkal erősebb és szebb kapcsolat alakulhat ki. Gondolkodj így: „Más vagy, mint én, és ezt szeretem benned”.

3. Egyedül nem fog menni. Kérj tanácsot és segítséget!
4. A tanulás vagy az olvasás során minden szó újabb szavakat vet fel: így mindig tanulhatsz valami újat. Legyen ez egy megunhatatlan játék!
5. Egyvalaki problémái mindenki problémái.
6. Az emberek meg vannak bolondulva, mert az óceánból óriási szemétkerakó helyet akarnak csinálni. Ez örülség! Nemsokára a „környezetszennyezés” szócikke egy egész enciklopédiát fog megtölteni. Te ne kövesd őket!
7. Tanuld meg megérteni és meghallgatni minden élőlény szavát!
8. A szakadék szélén jössz rá, hogy tudsz magasan szárnyalni és az egész égbolt a tied lehet.
9. Ha álmodni és repülni akarsz, olyasvalakire lesz szükséged, akinek finom és egyszerű lelke van.
10. Hogy a repülést választod-e, az személyes döntés. Elsőre senki sem repül, és aki mer repülni, az egyedül repül.

Pinokkió tízparancsolata

A „Pinokkió kalandjai” a legtöbb példányban elkelt olasz könyv a világon. Sikere máig töretlen: a legtöbbször előadott, olvasott és megzenésített olasz mű a „Pinokkió kalandjai”. Népszerűsége annak köszönhető, írja az olasz irodalomtörténész, Benedetto Croce, hogy „a fa, amelyből Pinokkiót kifaragták, az maga az emberiség”.

A „Pinokkió kalandjai”-nak számtalan értelmezése van, Piero Bargellinitől Giacomo Biffi bíboros úrig többen vallásos szemszögből vizsgálják a könyv cselekményét, és párhuzamba állítják azt az ember üdvtörténetével: az Atya elhagyása, majd a vágyódás utána; a bűn izgalmas titokzatossága, az akarat gyengesége a Kísértő előtt; az ember illúziói és felelőssége; egy közvetítő szükségessége a megváltáshoz; a vágy, hogy az Atya igazi gyermekévé váljunk. Pinokkió történetéből megismerhetjük az ember néha nehézkes útját a szerető és féltő Atya felé.

Nem leszel többé fabábu, hanem jólelkű kisfiú lesz belőled, és örülni fogsz az életnek, ha:

1. Híszed, hogy az életben ott van Atyád, aki vigyáz rád. Ha a rossz döntések után, a megpróbáltatások idején is így tudsz kiáltani: „Apácskám, bárcsak itt lennél!” (Dzseppetto bábuja)
2. Hallgatsz a lelkiismeretedre. (Szóló Tücsök)
3. Minden helyzetben tisztában vagy az emberi méltósággal, és ismered és fejleszted képességeidet. Ha nem hagyod becsapni magadat, mikor valaki olcsón kínálgat valamit. (A Kandúr és a Róka – a Csodák Mezeje)
4. Felismered és meghallgatod annak a tanácsait, aki jót akar neked. (Tündér)
5. Mindig az igazságot keresed és mondod, és nem engedsz a kényelemnek és a megalkuvásnak. (A hosszú orr)
6. Igazi, bölcs barátokat választasz. Ha lelkiismereted szerint élsz, és ellentmondasz annak, aki henyélő, haszontalan életre hívogat. (Kanóc)
7. Úgy játszol és pihensz, hogy nem a szórakozást tartod életed legfőbb értelmének. (A kocsis és Játékkország)
8. Hagysz időt magadnak, hogy csendességben együtt lehess az Atyával. (A cápa gyomrában)
9. Minden vereség után talpra tudsz állni és valóban vágysz arra, hogy végül az Atyához érj, és ezt mondhasd: „Drága jó papám! Csakhogy végre megvagy! Soha-soha nem hagylak el többé!” (Dzseppetto és Pinokkió újra találkoznak)
10. Minden erőddel a szeretetet szolgálod. (Utolsó fejezet)

Ha gyümölcsöt reméltél, s mégsem kaptál
 azért köszönöm a virágot,
 mert felvidította a szívemet.
 Ha virágot reméltél, s mégsem kaptál,
 azért köszönöm a levelet,
 mert árnyékot adott.
 Ha levelet reméltél, s mégsem kaptál,
 azért köszönöm a figyelmet és gondoskodást,
 amivel a magot nevelted.

Luigi Guglielmoni – Fausto Negri

Vasárnapi jegyzet

Istenarc

Az evangéliumos könyvvel: az élet Igéjével maga az Ige néz ránk az üveglabláról keleti ikonok szellemében; az Úr és az uralkodó, aki hármasküldetésünkre tanít. A Feszület szembesül a lágy színekkel pompázó üveglablakkal, az ember-Krisztus, a „fájdalmak Férfia” minden szenvedővel.

Ki érti a titkot: az Ige testté lett, cselekvéssé; elsősorban cselekvéssé, amit tett a kereszténység, s csak másodsorban tan.

A keresztény költő - Majláth erdélyi püspök gyermeki jóbarátja: Reményik Sándor a titkot kutatja - József gondolatát keresi, s magát leli meg istenes verseiben, amint a Magasággal beszélget; ki tudja a Te ösvényedet? – kérdi, csak annyit tudhatunk: Krisztust vállalni mindenkinek lehetséges, ha akarja. Ez József titka is, aki már mintha tudta volna ott, Názáretben, ahol a Gyermeket nevelte, megtanította a kétkezi munkára: rá fogják majd a kalapácsot. Úgy félek: mi lesz? „Tüzet fog a világ” Jézus tekintetétől, „s egyszer ellobog”. Talán ez a dolgunk: őrizni e tüzet. Az Ő lángját. Reményik, a bibliásan „pontos hívó” megtalálja a kereszténység egyetlen feladatát, a virrasztást, a tűz őrzésének szent idejét, amely maga az élet, kinek előbb, kinek utóbb... Tehát: „nem ítéletünk”! Ebből származik a bűn, az egyeseké, a népeké. Az ember olyan, amilyen, így kell elfogadni: A dolgok olyan bonyolultak / És végül mégis mindenk / Elhalkulnak és kismulnak / És lábaidhoz együtt hullnak: Mi olyan együgyűn ítélnék. Hozzátehetjük Babitscsal: mily kicsiny minden emberi történet.

A század fecsegésében ez a gondolat is megdöbbenő: Istenem, add, hogy minél halkabb legyek / Csak a szükségeset beszéljem. A nyelv méreggé válhat – figyelmeztet Jakab apostol. A simogató – szerető szó: egyre kevesebb. A kitérők egyre szaporodnak, ezért kell a több igen és a több nem.

Ekként fénylik föl majd az Istenarc, amely eltemetve ott van mindenkiben: Egy istenarc van eltemetve bennem, / Tán lét-előtti létem ember-képe! / Fölibe ezer réteg tornyosul, / De érzem ezer rétegen alul, / Csak nem tudom, miképp került a mélybe.

Hajdan a pusztában kiáltó: János szól: „Egyengessétek az Úr útját! Hordjátok le, ami göröngyös!”

Az út is imádkozik, mint minden a természet rendjében: Kik járnak rajtam viselve lépéseik súlyát, kímélő-Teremtő kérlek, ne fájjon életük. Kanyarral az egyenes vonal általad lehettek!

† Tóth Sándor

hírek információk

Nagyböjt vasárnapján vendég lelkipásztorok beszédei hangzanak el az esti szentmise keretében a Dómban. A következő alkalom március 10-én lesz Salamon László Mindszenti plébánossal.

A Belvárosi Plébánia nagyböjt péntekjein közös keresztútjárásra hívja tagjait. Cél, hogy a közösséghez tartozó minden korosztály részt vegyen a keresztút közös imádkozásában. A szervezők kérik, csatlakozzanak minél többen a beosztás szerint a keresztútjáráshoz és vállaljanak felolvasást az egyes állomásokon. A keresztútjárás következő időpontja március 8., péntek 17.30 óra, a közreműködők a közösség férfi tagjai.

A továbbiakban is szeretettel várják a felolvasásra jelentkezőket a program@szegedidom.hu e-mail címen.

A Csongrád-Csanád Vármegyei Kormányhivatal, a Szegedi Tudományegyetem és a Gál Ferenc Egyetem jótekonysági futóversenyt rendez, mely során a gyermekvédelmi gondoskodásban élő gyermekeket segítő ÁGOTA Alapítványt támogatja. Minden résztvevő egyedi befutóérmet, rajtcsomagot kap, valamint ajándék belépőt a Szent Gellért Fórum április 14-ei Szeged-Csanád GA – Szombathelyi Haladás NB II-es bajnoki labdarúgó mérkőzésre.

Az esemény fővédnöke Kopasz Bálint olimpiai bajnok sportoló.

Helyszín: Szeged, Dóm tér

Időpont: 2024. április 14., vasárnap

A teljes program:

7:00 Kapunyitás

9:00 4x3 km-es felnőtt váltófutás

9:10 Gyermekfutamok (100 m, 400 m, 800 m)

10:00 3 km-es felnőtt futam

11:00 6 km-es és 12 km-es felnőtt futamok

12:30 A rendezvény zárása

Nevezés, részvételi információk:

https://www.e-nevezes.hu/hu/individual_entry/wizard/737

Nevezési díj:

gyermek: 2500 Ft

felnőtt: 5500 Ft, Early Bird (az első 1000 nevezés): 4500 Ft

További információk: agotafutas@csongrad.gov.hu

Facebook esemény: <https://fb.me/e/1S97INC5A>

A szervezők szeretettel várnak minden sportot szerető, segíteni akaró érdeklődőt a jótekonysági futóversenyen!

Felolvasó estet rendeznek a Dóm Látogatóközpontban március 8-án 19 órától, valamint március 9-én 17 órától. Az est kereteiben mindkét alkalommal Polcz Alaine: „Asszony a fronton” című második világháborús emlékiratából Tompos Kátya Jászai Mari-díjas színművésznő olvas fel részleteket.

Ferenc pápa nagyböjti üzenete (3.)

Isten a pusztán át a szabadságra vezet bennünket

Itt az idő, hogy cselekedjünk – és a nagyböjtben az is cselekvésnek számít, ha megállunk. Megállunk imádságban, hogy befogadjuk Isten szavát, és megállunk, mint a szamaritánus a sebesült testvére mellett. Az istenszeretet és a felebaráti szeretet egy és ugyanaz a szeretet. Az, hogy nincsenek más isteneink, azt jelenti, hogy elidőzünk Isten jelenlétében és a felebarátaink mellett. Az imádság, az alamizsnázkodás és a böjt ezért nem három egymástól független tevékenység, hanem a megnyílás és az önküiresítés egyetlen aktsa: el a bálványokkal, amelyek nyomasztanak, el a függőségekkel, amelyek fogva tartanak! Ekkor az elsorvadt és magányos szív újraéled. Lassítsunk le, és álljunk meg! Az élet kontemplatív dimenziója, melynek újrafelfedezésére a nagyböjt lehetőséget ad, új energiákat szabadít fel. Isten jelenlétében testvérekké válunk, érzékenységünk mások felé új intenzitást kap: ahol eddig fenyegetést és ellenségeket láttunk, ott társakra találunk. Ez Isten álma, az ígéret földje, feléle tartunk, amikor magunk mögött hagyjuk a szolgaságot.

Az Egyház szinodális formájának, melyet ezekben az években újra felfedezünk és ápolunk, az az üzenete, hogy a nagyböjtnek közösségi döntések idejének is kell lennie, a fősodorral szembeforduló kisebb-nagyobb döntéseiké, amelyek megváltoztathatják az emberek mindennapjait, egy városrész életét: vásárlási szokások, a teremtett világgal való törődés, az észrevétlen vagy megvetett emberek bevonása. Az összes keresztény közösséget erre kérem: kínáljanak a híveknek lehetőségeket elgondolkodni az életmódjukról; szánjanak időt arra, hogy megvizsgálják jelenlétüket a környezetükben és azt, hogy miként járulhatnak hozzá annak javításához. Jaj nekünk, ha a keresztény bűnbánat is olyan, mint ami annak idején Jézust elszomorította. Ő nekünk is azt mondja: „Amikor böjtöltök, ne öltsetek olyan ábrázatot, mint a képmutatók, akik komorra változtatják arcukat, hogy lássák böjtölésük! Bizony mondom nektek: megkapták jutalmukat” (Mt 6,16). Az öröm látszódjék inkább az arcunkon, szívjuk magunkba a szabadság illatát és engedjük szárnyalni a szeretetet, amely megújít mindent, a legkisebb és legnyilvánvalóbb dolgoktól kezdve. Ez minden keresztény közösségben megvalósulhat.

Amilyen mértékben ez a nagyböjt a megtérés ideje lesz, úgy fogja elérni az elvesztett emberiséget a kreativitás hulláma: egy új remény felragyogása. Csakúgy, mint a fiataloknak, akikkel tavaly nyáron Lisszabonban találkoztam, nektek is azt szeretném mondani: „Keressetek és kockáztassatok! Ebben a történelmi pillanatban a kihívások óriásiak és a panaszok fájdalmasak – egy darabokban zajló harmadik világháborút élünk –, de kockáztassuk meg, és gondoljuk azt, hogy nem haláltusát vívunk, hanem szülésben vagyunk; nem a végét járjuk, hanem egy nagy látványosság kezdetén vagyunk. Bátorság kell ahhoz, hogy ezt gondoljuk” (Beszéd az egyetemi hallgatókhoz, 2023. augusztus 3.). Ez a bűnbánatnak, a szolgaságból való kilépésnek a bátorsága. A hit és a szeretet kézen fogja a reményt, mint egy gyermeket. Ők tanítják jární, de közben ő az, aki a másik kettőt előre vonja.

Áldásomat adom mindannyiatokra és nagyböjti utatokra!

Kelt Rómában, a Lateráni Szent Jánosnál, 2023. december 3-án, advent első vasárnapján.

Ferenc pápa

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Karsai Örs,

† Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.